

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 16 maja 2011 r. — X Technology Swiss GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-429/10 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Oznaczenie polegające na umieszczeniu koloru na części towaru — Pomarańczowy kolor palców skarpety — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. b))

(2011/C 252/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: X Technology Swiss GmbH (przedstawiciele: A. Herbertz i R. Jung, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie T-547/08 X Technology Swiss przeciwko OHIM, na mocy którego Sąd oddalił skargę na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 października 2008 r. oddalającą odwołanie od decyzji eksperta, którą odmówiono rejestracji oznaczenia polegającego na zabarwieniu na pomarańczowo palców skarpety jako wspólnotowego znaku towarowego dla towarów należących do klasy 25 — Charakter odróżniający oznaczenia polegającego na umieszczeniu koloru na części towaru

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone.
- 2) X Technology Swiss GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Postanowienie Trybunału z dnia 31 marca 2011 r. — Volker Mauerhofer przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-433/10 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Przedsięwzięcie wspierane przez Unię w Bośni i Hercegowinie — Umowy pomiędzy Komisją a konsorcjum, a także pomiędzy konsorcjum a ekspertami — Nakaz administracyjny Komisji zmieniający umowę wiążącą ją z tym konsorcjum — Skarga o stwierdzenie nieważności tego nakazu administracyjnego wniesiona przez jednego z ekspertów — Dopuszczalność — Skarga odszkodowawcza — Pozaumowna odpowiedzialność Unii — Związek przyczynowy pomiędzy nakazem administracyjnym Komisji a stratą poniesioną jakoby przez tego eksperta)

(2011/C 252/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Volker Mauerhofer (przedstawiciel: J. Schartmüller, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciel: S. Boelaert, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 29 czerwca 2010 r., w sprawie T-515/08 Mauerhofer przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 września 2008 r. w sprawie obniżenia liczby płatnych dni roboczych przyznanych wnoszącemu odwołanie na realizację zadań wynikających z umowy o świadczenie usług doradczo-ekspertkich (umowa nr MC/5043/025/001/2008 — „Value Chain Mapping Analysis”), zawartej z podmiotem odpowiedzialnym za realizację przedsięwzięcia w Bośni i Hercegowinie na podstawie umowy ramowej „EuropeAid/123314/C/SER/multi — część 5 — »Badania, oceny i prezentacje w zakresie handlu, przedsiębiorstw i regionalnej integracji gospodarczej«” — Brak aktu zaskarżalnego

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) V. Mauerhofer zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 24 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg — Austria) — postępowanie wszczęte przez projektart Errichtungsgesellschaft mbH, Eva Maria Pepic, Herbert Hilbe

(Sprawa C-476/10) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 40 porozumienia EOG i załącznik XII do tego porozumienia — Nabycie przez obywateli Księstwa Lichtensteinu drugiego miejsca zamieszkania położonego w kraju związkowym Vorarlberg (Austria) — Procedura uprzedniego zezwolenia — Dopuszczalność)

(2011/C 252/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

projektart Errichtungsgesellschaft mbH, Eva Maria Pepic, Herbert Hilbe

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg — Wykładnia art. 6 ust. 4 dyrektywy Rady 88/361/EWG z dnia 24 czerwca 1988 r. w sprawie wykonania art. 67 traktatu (Dz.U. L 178, s. 5) — Zakup drugiego miejsca zamieszkania położonego w państwie członkowskim Unii przez obywateli państwa trzeciego będącego stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Lichtenstein) — Uregulowanie krajowe tego państwa członkowskiego poddające takie zakupy procedurze zezwolenia

Sentencja

Artykuł 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak sporne w postępowaniu przed sądem odsyłającym, które — opierając się na art. 6 ust. 4 dyrektywy Rady 88/361/EWG z dnia 24 czerwca 1988 r. w sprawie wykonania art. 67 traktatu [artykuł uchylony przez traktat z Amsterdamu] — zakazują obywatelowi Księstwa Lichtensteina nabycia drugiego miejsca zamieszkania położonego w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej, wobec czego organ krajowy nie powinien zastosować takich przepisów krajowych.

(¹) Dz.U. C 328 z 4.12.2010.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 18 lutego 2011 r. — Generalbundesanwalt przy Bundesgerichtshof przeciwko Mohsenowi Afrasiabiemu, Behzadzie Sahabiemu i Heinzowi Ulrich Kesselowi

(Sprawa C-72/11)

(2011/C 252/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Generalbundesanwalt przy Bundesgerichtshof

Strona pozwana: Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi i Heinz Ulrich Kessel

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dla udostępnienia zasobów gospodarczych w rozumieniu art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 423/2007 (¹) niezbędne jest, aby zasoby gospodarcze mogły zostać wykorzystane, w czasie następującym bezpośrednio po ich udostępnieniu, przez osobę bądź organizację objętą wykazem, do uzyskania środków pieniężnych lub usług? Czy też art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 423/2007 należy interpretować w ten sposób, że zakaz pośredniego udostępnienia obejmuje dostarczenie i montaż zdolnych do spełnienia swojej funkcji, lecz niegotowych do użycia zasobów gospodarczych (w tym wypadku pieca próżniowego) na rzecz osoby trzeciej znajdującej się w Iranie, z użyciem których osoba trzecia zamierza w późniejszym czasie wyprodukować towary na rzecz osoby prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w załącznikach IV i V do rozporządzenia nr 423/2007?
- 2) Czy art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 423/2007 należy interpretować w ten sposób, że obejście zakazu może mieć miejsce tylko wtedy, gdy sprawca dostosuje swoje działanie z formalnego punktu widzenia — jednocześnie jednak jedynie pozornie — do zakazów wynikających z art. 7 ust. 1-3 rozporządzenia nr 423/2007, tak że nawet w

ramach najszerszej wykładni tych przepisów działanie to nie jest już objęte zakresem norm ustanawiających zakazy? Czy w związku z tym stany faktyczne wypełniające znamiona zakazu obejścia zakazu i zakazu udostępnienia zasobów gospodarczych wzajemnie się wykluczają? W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej: czy zachowanie, które nie jest (jeszcze) objęte zakazem (pośredniego) udostępnienia może jednak stanowić obejście w rozumieniu art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 423/2007?

Czy też art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 423/2007 stanowi klauzulę generalną, pod którą można subsumować każde działanie, które w konsekwencji prowadzi do udostępnienia zasobów gospodarczych osobie, bądź organizacji objętych wykazem?

- 3) Czy znamię strony podmiotowej „świadomie i umyślnie” w rozumieniu art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 423/2007 wymaga po pierwsze wiedzy o powodowanym, bądź zamierzonym obejściu zakazu udostępnienia zasobów gospodarczych i ponadto również bardziej rozbudowanego elementu woli, przynajmniej w tym sensie, że sprawca godzi się na obejście zakazu? Czy też sprawca musi chcieć obejść zakaz, tak że musi on działać umyślnie?

Czy też może świadome obejście zakazu nie jest konieczne, wystarczy natomiast, aby sprawca uważał obejście zakazu za możliwe i godził się na nie?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 423/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. dotyczące środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 103, s. 1)

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 9 marca 2011 r. w sprawie T-190/09 Longevity Health Products, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory); pozostały uczestnik postępowania: Performing Science LLC, wniesione w dniu 13 maja 2011 r. przez Longevity Health Products, Inc.

(Sprawa C-222/11 P)

(2011/C 252/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Longevity Health Products, Inc. (przedstawiciel: adwokat J. Korab)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Performing Science LLC

Żądania wnoszącego odwołanie

- uznanie odwołania Longevity Health Products, Inc. za dopuszczalne;
- uchylenie wyroku Sądu z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie T-190/09; oraz